

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-55(5)/11/GS

Warszawa, 7 grudzień 2011 r.

DECYZJA DIH-1/54/2011

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.) oraz art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Tradis Sp. z o.o. z siedzibą w Lublinie od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 7 października 2011 r. (Nr akt: D/PI.ŻG.8361.100.2011), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 60.000 zł (słownie: sześćdziesiąt tysięcy złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu czterech partii artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych, tj.:

- a) produktu o nazwie „ser Gouda klasa I” z datą minimalnej trwałości „09.08.2011” i numerem partii produkcyjnej „781819”,
- b) produktu o nazwie „ser Morski klasa I” z datą minimalnej trwałości „14.08.2011” i numerem partii produkcyjnej „771820”,
- c) produktu o nazwie „ser Podlaski klasa I” z datą minimalnej trwałości „11.07.2011” i numerem partii produkcyjnej „771315”,
- d) produktu o nazwie „ser Edamski klasa I” z datą minimalnej trwałości „16.08.2011” i numerem partii produkcyjnej „812020”,

oznaczonych nazwą producenta: „Wyprodukowano dla: Dairy Broker Sp. z o.o., ul. Kierbedzia 4, 00-728 Warszawa”,

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 30 maja – 1 czerwca 2011 r. przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu – zwanego dalej „*Wielkopolskim WIIH*” – w hurtowni Tradis przy ul. Krzywej 11 w Pile, należącej do przedsiębiorcy Tradis Sp. z o.o. z siedzibą w Lublinie – zwanego dalej również „*stroną*” – pobrano do badań laboratoryjnych próbki produktów o nazwie:

- a) „ser Gouda klasa I” z datą minimalnej trwałości „09.08.2011” i numerem partii produkcyjnej „781819” – zwanego dalej „*serem Gouda*”,
- b) „ser Morski klasa I” z datą minimalnej trwałości „14.08.2011” i numerem partii produkcyjnej „771820” zwanego dalej „*serem Morskim*”,
- c) „ser Podlaski klasa I” z datą minimalnej trwałości „11.07.2011” i numerem partii produkcyjnej „771315” zwanego dalej „*serem Podlaskim*”,
- d) „ser Edamski klasa I” z datą minimalnej trwałości „16.08.2011” i numerem partii produkcyjnej „812020” zwanego dalej „*serem Edamskim*”,

oznaczonych nazwą producenta: „Wyprodukowano dla: Dairy Broker Sp. z o.o., ul. Kierbedzia 4, 00-728 Warszawa”.

Fakt ten odnotowano protokole pobrania próbki produktu nr 066763 z dnia 30 maja 2011 r. Jednocześnie z pobraniem próbki produktu inspektorzy pobrali próbki kontrolne, które po zabezpieczeniu pozostawiono pod opieką przedsiębiorcy w kontrolowanej placówce (protokół pobrania próbki kontrolnej nr 066764 z dnia 30 maja 2011 r).

Badania przeprowadzone przez Laboratorium Kontrolno – Analityczne Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Olsztynie – zwane dalej „*Laboratorium w Olsztynie*” – wykazały:

- a) w serze Gouda zawartość tłuszczu obcego w ilości $83,90\% \pm 0,18$ oraz wady organoleptyczne (smak i zapach – lekko odbiegający od czystego), co udokumentowano w sprawozdaniu z badań nr 471/2011 z dnia 6 czerwca 2011 r.,
- b) w serze Morskim zawartość tłuszczu obcego w ilości $84,01\% \pm 0,19$ oraz wady organoleptyczne (smak i zapach – smak lekko nieczysty, z lekką goryczką), co udokumentowano w sprawozdaniu z badań nr 472/2011 z dnia 6 czerwca 2011 r.,
- c) w serze Podlaskim zawartość tłuszczu obcego w ilości $88,44\% \pm 0,15$ oraz wady organoleptyczne (smak i zapach – smak obcy, nieczysty, kwaskowaty; konsystencja – mięszsz lekko twardy, wyczuwalna szorstkość miększu), co udokumentowano w sprawozdaniu z badań nr 473/2011 z dnia 6 czerwca 2011 r.,
- d) w serze Edamskim zawartość tłuszczu obcego w ilości $93,10\% \pm 0,11$, co udokumentowano w sprawozdaniu z badań nr 474/2011 z dnia 6 czerwca 2011 r.

Pismem z dnia 7 czerwca 2011 r. Wielkopolski WIIH zapoznał stronę z wynikami przeprowadzonych badań laboratoryjnych, informując jednocześnie o przysługującym prawie do przebadania próbek kontrolnych. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa składając pismem z dnia 13 czerwca 2011 r. stosowny wniosek.

Badania próbek kontrolnych przeprowadzonych przez laboratorium J.S. Hamilton Poland Ltd Sp. z o.o., ul. Świętokrzyska 134, 81- 404 Gdynia – zwane dalej „*laboratorium Hamilton*” – wykazały:

- a) w serze Gouda zawartość tłuszczu obcego w ilości $88,83\%$, co udokumentowano w sprawozdaniu z badań nr 22553/11/GDY z dnia 4 lipca 2011 r.,
- b) w serze Morskim zawartość tłuszczu obcego w ilości $88,69\%$, co udokumentowano w sprawozdaniu z badań nr 22555/11/GDY z dnia 4 lipca 2011 r.,

- c) w serze Podlaskim zawartość tłuszczu obcego w ilości 94,13% (sprawozdanie z badań nr 22556/11/GDY z dnia 4 lipca 2011 r.) oraz wady organoleptyczne (zapach – mało typowy, zmieniony, co udokumentowano w sprawozdaniu z badań nr 22556/11/GDY/1 z dnia 18 lipca 2011 r.),
- d) w serze Edamskim zawartość tłuszczu obcego w ilości 99,74%, co udokumentowano w sprawozdaniu z badań nr 22554/11/GDY z dnia 4 lipca 2011 r.

Pismem z dnia 27 lipca 2011 r. Wielkopolski WIIH poinformował stronę o wynikach badań przeprowadzonych przez laboratorium Hamilton.

W związku z powyższym, Wielkopolski WIIH, pismem z dnia 26 sierpnia 2011 r. zawiadomił przedsiębiorcę Tradis Sp. z o.o. z siedzibą w Lublinie o wszczęciu postępowania administracyjnego w celu wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.) – zwanej dalej „*ustawą o jakości handlowej*” – za wprowadzenie do obrotu czterech partii ww. artykułów rolno – spożywczych zafałszowanych.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 7 października 2011 r. (Nr akt: D/PI.ŻG.8361.100.2011) Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Poznaniu, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, wymierzył przedsiębiorcy Tradis Sp. z o.o. z siedzibą w Lublinie karę pieniężną w wysokości 60.000 zł (słownie: sześćdziesiąt tysięcy złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu czterech partii artykułów rolno – spożywczych zafałszowanych.

Pismem z dnia 24 października 2011 r. strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej również „*Prezesem UOKiK*” – odwołanie od ww. decyzji wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania w niniejszej sprawie, bądź o uchylenie zaskarżonej decyzji w części dotyczącej wymiaru kary pieniężnej i wydanie orzeczenia, co do istoty sprawy.

W odwołaniu strona zarzuciła wydającemu decyzję organowi pierwszej instancji:

- rażące naruszenie art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, poprzez jego zastosowanie w sytuacji, gdy nie wystąpiły ku temu przesłanki – zdaniem strony, wymaganie od podmiotu nie będącego producentem kwestionowanych serów kontrolowania jakości na tym etapie obrotu hurtowego, prowadziłoby do paraliżu jej działalności. Strona uważa, że tylko od producenta można wymagać wprowadzania do obrotu produktów właściwej jakości, gdyż tylko on posiada odpowiedni system kontroli i jest w stanie wyeliminować z rynku zafałszowane artykuły rolno – spożywcze. W opinii strony wymóg zachowania należytej staranności jest spełniony, jeżeli towar nabywany jest od rzetelnych producentów, a w związku z tym, że strona nie posiadała żadnych informacji, które mogły wskazywać na nierzetelne prowadzenie działalności przez przedsiębiorcę, od którego nabyła sery, uznała to za wystarczające;
- rażące naruszenie art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie – zdaniem strony Wielkopolski WIIH w niewłaściwy sposób uwzględnił przesłanki określone w powołanym przepisie.

Ponadto, strona podniosła, powołując się na orzeczenia Prezesa UOKiK w sprawach o wymierzanie kar za wprowadzenie do obrotu zafałszowanych artykułów rolno – spożywczych przez inne podmioty, iż wymierzona kara jest rażąco wysoka i niewspółmierna do naruszenia.

Pismem z dnia 14 listopada 2011 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Tradis Sp. z o.o. z siedzibą w Lublinie, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 114 rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r., ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz. U. L 299 z 16.11.2007, s. 1 z późn. zm.) – zwanego dalej „*rozporządzeniem 1234/2007*” – produkty żywnościowe przeznaczone do spożycia przez ludzi można wprowadzać do obrotu jako mleko i przetwory mleczne, tylko jeśli są zgodne z definicjami i nazwami ustanowionymi w załączniku XII tego rozporządzenia. Przetwory mleczne oznaczają produkty uzyskiwane wyłącznie z mleka, przez co należy rozumieć, że można dodać do nich substancje konieczne do ich wytwarzania, pod warunkiem, że substancje te nie są używane do zastąpienia w całości lub częściowo jakichkolwiek naturalnych składników mleka. Do takich przetworów mlecznych należy również ser do produkcji którego stosowanie tłuszczu innych niż mleczny jest zakazane.

W myśl art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz.U. L 31 z 01.02.2002 r. s. 1 z późn. zm.) – zwanego dalej „*rozporządzeniem 178/2002*” – podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 4 ust. 1, że wprowadzane do obrotu artykuły rolno – spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Należy zaznaczyć, że w świetle prawa żywnościowego pojęcie „wprowadzania do obrotu” dotyczy każdego etapu obrotu i nie jest zawężone jedynie do pierwszego wprowadzenia na rynek.

Zaś odnośnie wprowadzania do obrotu produktów zafałszowanych ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 4, że każdy, kto dopuszcza się tego czynu, podlega

karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1.000 zł.

Zgodnie zaś z art. 3 pkt 10 tejże ustawy, za zafałszowany artykuł rolno-spożywczy uznaje się produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów, w szczególności jeżeli:

- a) dokonano zabiegów, które zmieniły lub ukryły jego rzeczywisty skład lub nadały mu wygląd produktu zgodnego z przepisami dotyczącymi jakości handlowej,
- b) w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą,
- c) w oznakowaniu podano niezgodne z prawdą dane w zakresie składu, pochodzenia, terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości, zawartości netto lub klasy jakości handlowej.

W myśl art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W przedmiotowej sprawie należy stwierdzić, że badania pobranych w toku kontroli przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu próbek wykazały obecność tłuszczu obcego we wszystkich wyrobach deklarowanych jako: ser Gouda (w próbce produktu 83,90%, w próbce kontrolnej 88,93%), ser Morski (w próbce produktu 84,01%, w próbce kontrolnej 88,69%), ser Podlaski (w próbce produktu 88,44%, w próbce kontrolnej 94,13%) i ser Morski (w próbce produktu 93,10%, w próbce kontrolnej 99,74%). Zdaniem Prezesa UOKiK stwierdzone nieprawidłowości wskazują na zafałszowanie produktu określone w art. 3 pkt 10 lit. b i c ustawy o jakości handlowej, w związku z podaniem w oznakowaniu nazwy niezgodnej z prawdą (w rzeczywistości był to wyrób seropodobny) oraz podaniem składu produktu i jego oznakowania niezgodnego z prawdą.

Mając powyższe na uwadze, ponad wszelką wątpliwość stwierdzono wprowadzenie do obrotu czterech partii zafałszowanych serów, co stanowiło czyn opisany w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej. Dlatego też, podniesiony przez stronę zarzut zastosowania powyższego przepisu w sytuacji, gdy nie wystąpiły ku temu przesłanki jest bezzasadny. Ponadto, w związku z tym, że na gruncie obowiązującego prawa podmioty działające na rynku spożywczym mają obowiązek przestrzegać przepisów prawa żywnościowego na każdym etapie obrotu oraz, że Inspekcji Handlowej, stosownie do obowiązującego prawa, a w szczególności art. 17 ust. 3 ustawy o jakości handlowej, przysługuje prawo nadzorowania obrotu detalicznego w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia 178/2002 – właściwym było uznanie Tradis Sp. z o.o. z siedzibą w Lublinie za podmiot odpowiedzialny za wprowadzenie do obrotu zafałszowanych serów. Należy także zauważyć, że przyjęte przez ustawodawcę brzmienie art. 40a ustawy o jakości handlowej wprowadza mechanizm polegający na tym, iż

każdy w stosunku do którego zostanie spełniona przesłanka wprowadzania do obrotu artykułów rolno – spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej podlega karze określonej w tym przepisie. Wobec tego, że ustawodawca zakłada istnienie stopnia zawinienia w każdej sytuacji wymierzania kary pieniężnej z tytułu naruszania przepisów prawa żywnościowego, a rolą organu stosującego prawo, to jest wymierzającego karę pieniężną, jest jedynie miarkowanie wymiaru sankcji. Samo udowodnienie faktu wprowadzania zafałszowanego artykułu jest przesłanką wystarczającą do wymierzenia kary (por. np. wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 maja 2010 r., sygn. akt VI SA/Wa 126/10 oraz z dnia 4 sierpnia 2010 r., sygn. akt VI SA/Wa 894/10). Z tego też punktu widzenia nabycie ww. produktu od producenta (również dystrybutora), pozostaje z punktu widzenia kompetencji organów urzędowej kontroli żywności kwestią drugorzędą.

Strona zarzuciła także rażące naruszenie art. 40 ust. 5 ustawy o jakości handlowej poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie. Zdaniem strony Wielkopolski WIIH w niewłaściwy sposób uwzględnił przesłanki określone w powołanym przepisie.

Ustosunkowując się do powyższego, Prezes UOKiK przeprowadził analizę prawidłowości uwzględnienia przez Wielkopolskiego WIIH przesłanek wynikających z art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej i zważył, co następuje:

- zdaniem Prezesa UOKiK zasadnym było uznanie przez Wielkopolskiego WIIH stopnia szkodliwości czynu jako najwyższy z uwagi na wprowadzenie do obrotu produktów, w oznakowaniu których podano niezgodne z prawdą nazwy oraz niezgodne dane w zakresie składu. Jak słusznie wskazano w rozstrzygnięciu organu pierwszej instancji, ochrona interesów konsumentów w Unii Europejskiej przed nieuczciwą praktyką handlową, jaką jest wprowadzanie do obrotu produktów zafałszowanych ma charakter priorytetowy. Zarzucany czyn narusza podstawową zasadę zaufania konsumenta w obrocie środkami spożywczymi. Biorąc pod uwagę rolę, jaką pełnią w życiu codziennym przetwory mleczne oraz powszechność ich spożycia stopień szkodliwości czynu należało uznać za najwyższy;
- odnośnie stopnia zawinienia Prezes UOKiK podziela stanowisko organu pierwszej instancji, iż należało zakwalifikować go jako średni, gdyż obowiązkiem przedsiębiorcy jest zwracanie szczególnej uwagi, aby do obrotu handlowego nie trafiały zafałszowane artykuły rolno – spożywcze. W opinii Prezesa UOKiK zapobiegnięcie nieprawidłowościom dotyczącym zakwestionowanych produktów leżało w mocy strony, chociażby poprzez losowe dokonywanie badań próbek zakupywanych produktów. Wprawdzie zdaniem strony takie badania nie zapobiegną wyeliminowaniu z obrotu wadliwych partii, to jednak Prezes UOKiK uważa, że poprzestanie tylko na takim twierdzeniu i oczekiwanie, że towary wprowadzone do obrotu są właściwej jakości, nie jest wystarczające do wykazania zachowania należytej staranności. Wspomnieć także należy, że strona była wcześniej karana za wprowadzenie do obrotu zafałszowanego artykułu rolno – spożywczego (decyzja Prezesa UOKiK DIH-1/62/2010 z dnia listopada 2011 r.), z tego też tytułu powinna kierować się zasadą ograniczonego zaufania do niesprawdzonych kontrahentów;

- zakres naruszenia należało uznać za istotny z punktu widzenia właściwości produktu oraz regulacji rynków rolnych. Przedmiotowe wyroby nie powinny być oznaczone nazwą „ser”, jedynie nazwą „wyrób seropodobny”. Oznaczenie ich jako „ser” wprowadzało konsumentów w błąd i rażąco naruszało ich interesy, ponieważ konsumenci nabywając przedmiotowy wyrób mieli prawo oczekiwać, że mają do czynienia z pełnowartościowym produktem – serem, a nie jego imitacją. Podkreślić należy, że zafałszowanie było rażąco wysokie, w zależności od rodzaju sera stwierdzono tłuszcz obcy w ilościach od 83,70% do 99,74%, czyli prawie w całości zastąpiono tłuszcz mleczny. W opinii Prezesa UOKiK, zakres naruszenia został właściwie określony przez organ pierwszej instancji;
- oceniając dotychczasową działalność przedsiębiorcy, Wielkopolski WIIH uznał, że przebieg dotychczasowej działalności strony nie stanowił przesłanki zaostrej kary;
- ostatnia z przesłanek dotycząca wielkości obrotu została również uwzględniona przez organ pierwszej instancji, przy ustalaniu wymiaru kary. Mając na uwadze oświadczenie strony o przychodzie oraz fakt, iż wielkość przedsiębiorcy wykracza poza przesłanki zawarte w rozdziale 7 ustawy z dnia 2 lipca 2004 o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 z późn. zm.), dotyczące mikro przedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, można sklasyfikować stronę jako „dużego” przedsiębiorcę, prowadzącego działalność w formie sieci handlowej o znaczącej pozycji na rynku.

Podsumowując, Prezes UOKiK uważa, że organ pierwszej instancji w sposób właściwy wykonał dyspozycję przepisu z art. 40 ust. 5 ustawy o jakości handlowej i nie widzi podstaw do kwestionowania ustaleń Wielkopolskiego WIIH.

Ponadto, zdaniem Prezesa UOKiK strona bezzasadnie porównuje wysokość wymierzonej kary w przedmiotowej sprawie do kar wymierzonych w innych sprawach. Przede wszystkim należy zaznaczyć, że na wysokość kary wpływa zakres naruszenia, w przedmiotowej sprawie naruszone zostało prawo w rażący sposób, tłuszcz mleczny prawie całkowicie zastąpiono tłuszczem obcym, niedozwolonym w tego rodzaju produktach. Powoływanie się na orzeczenia Prezesa UOKiK w sprawach dotyczących zafałszowania produktów, nie znajduje odzwierciedlenia w stanie faktycznym przedmiotowej sprawy. Wysokość kary, w oparciu o zebrany materiał dowodowy ustala każdorazowo Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej na co Prezes UOKiK nie ma wpływu na tym etapie postępowania. Należy nadmienić, że w przedmiotowej sprawie minimalną karą, jaką mógł nałożyć na stronę Wielkopolski WIIH było 1.000 zł a maksymalną [...] zł. Prezes UOKiK chciałby jednocześnie zwrócić uwagę, że niewłaściwe jest porównywanie wartości kwestionowanych produktów do wysokości wymierzonej kary. Z dokumentu przyjęcia towaru wynika, że wartość zakupionych i przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu partii produktów wynosiła prawie trzy i półkrotnie więcej niż wartość stwierdzonych w dniu kontroli. Dlatego też strona nie powinna zawęzać swojej odpowiedzialności do produktów stwierdzonych podczas kontroli, ale mieć również na uwadze to, że sprzedane przed kontrolą sery pochodziły z tożsamyh partii. Niezależnie od powyższego, ustawowym punktem odniesienia przy miarkowaniu wysokości kary pieniężnej w przedmiotowej sprawie nie jest –

stosownie do art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej – wartość kwestionowanych partii, ale wysokość przychodu ukaranego podmiotu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r., Nr 8, poz. 60 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Tradis Sp. z o.o.
ul. Mełgiewska 7-9
20-952 Lublin
2. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Poznaniu
3. a/a